

lysninger fra Theatrets Chef, og i Henshold berkil er det senere fremkomne Forslag til E. c. stillet, efter hvilket man Intet har at erindre imod, at denne Bemhndigelse gives, kun at det holdes fast, at den gives extraordinært. Dette vil man saameget bedre kunne gjore, som det af bemeldte Dplysninger fra Theaterchefen fremgaaer, at det er en Foranstaltning, der efterhaanden vil blive unndvendig.

Fischer: Jeg har tilladt mig at stille et Endringsforslag til C. 1. „Det store kgl. Bibliothek“, hvilket Endringsforslag alene gaaer ud paa at give Lovhjemmel for, hvad der factisk i en Række af Aar er skeet, idet det nemlig tillades dette Institut at overføre, hvad det ikke anvender til Indkjøb og Indbinding af Bøger, fra det ene Aar til det andet, hvorved der gjøres en Unbtagelse fra den sædvanlige Regel, at hvad der ikke i det paagjældende Aar anvendes efter Bevillingen, tilbagebetales Finantferne. Dette Forhold har i flere Aar fundet Sted, men uden nogen udtryffelg Vilgelse fra Rigsdagens Side. Der har ved Statsrevisorerne Antegninger foreligget Spørgsmaal om Tilbagebetaling af en Kassebeholdning, og dette Spørgsmaal er afgjort derhen, at man har ladet Overførelsen passere. Smidlertid maa jeg ansee det for rigtigt, at det udtryffeligt tillades ved Finantsloven, isald det i Fremtiden skal forblive tilladt. Jeg har derfor stillet et Endringsforslag for gennem Rigsdagens Afstemning at erfare, om man vil tillade, at det skeer for Fremtiden, eller om det af Revisionen skal paatales, at det skeer, og saaledes Indstilling skal finde Sted om Tilbagebetaling af de Beløb, som muligviis ikke ere anvendte i Aarets Løb. Dette med Hensyn til Endringsforslaget.

Med Hensyn til Udvalgets Betænkning skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger. Der findes under Nr. 9 i Betænkningen angaaende C. 3: „Det kgl. naturhistoriske Museum“, den Bemærkning, at Udvalget vil indstrænke sig til at gjore opmærksom paa den her fremtrædende besværlige Posteringsmaade, som hidrører fra Bibeholdelsen af særegne Fonds til enkelte Statsinstitutter. Det maa derved være over-

seet af det ærede Udvalg, at det kgl. naturhistoriske Museum intet særegent Fond har; det eier ikke 4 p. i Fonds, og der kan altsaa ikke være Tale om, at disse Fonds kunde yde noget Besvær ved Posteringen. Det er ligeledes tilladt efter en Beslutning, fattet ved Statsrevisionens Antegninger, at overføre Kassebeholdningen ved dette Institut fra et Aar til et andet, en Beslutning, som jeg for dette Instituts Vedkommende troer er uheldig. Jeg skulde ligeledes have stillet Endringsforslag her til, hvis ikke Spørgsmaalet om en Omordning af det hele Institut havde kunnet ansees for at være nær forestaaende. Der var imidlertid ved Udlobet af Regnskabsaaret 1858—59 en ikke ganske ubetydelig Kassebeholdning tilstede, og der blev dengang, der var Tale om at forene det naturhistoriske Museum med Universitetets Samlinger, af den daværende Cultusminister udtalt, at det var en Selvfølge, at Beholdningen skulde indbetales i Statskassen. Hvis imidlertid Udvalget med mig antager, at det er uheldigt, at denne Kassebeholdning er tilstede, saa vil der ved den Tillægsbevilling, som nu foreligger, findes en passende Leilighed til at indbrage en Deel deraf, idet man kan lade det her opførte Beløb afholde af Kassebeholdningen.

Ligeledes skal jeg tillade mig at knytte en Bemærkning til, hvad der er udtalt under Nr. 12 i Betænkningen ved D. d., Seminariefondet. Der er nemlig der bemærket, at Udvalget finder det urigtigt, at et Statsinstitut med særegne Fonds forøger sin Capitalmasse samtidig med, at det erholder Tilflud af Statskassen osv. Jeg skal derved tillade mig at bemærke, at disse Ytringer ikke finde Anvendelse paa Seminariefondet. Hvis man vil eftersee de to sidste Aars Regnskaber, saa skal man finde, at i 1858—59 er Capitalmassen forøget med 120 Rd., men dette hidrører derafra, at man har solgt et Hus, som Seminariefondet eiede, og det er altsaa kun en Formuesomsætning, som er skeet, idet dette Hus netop er solgt for 120 Rd., hvilket er det Beløb, hvormed Capitalmassen er forøget. Vil man tage det næste Aars Regnskab, det sidst aflagte for 1859—60, saa vil man finde, at der er solgt af Seminariefondets Eiendomme 4 Gaarde til et Be-